

DISCURS CARLES CAPDEVILA

Padrí de la Facultat de Ciències de la Salut Blanquerna-URL (2016)

Estimades i estimats

Vosaltres ja us heu graduat, però el vostre padrí aquests dies té exàmens. Estic fent la selectivitat per saber si aquest curs intens plantant cara al càncer l'acabo bé, o he de repetir proves. I aquest migdia m'han hagut de fer un PET-TAC per controlar les meves cèl·lules i en sortir m'han dit que sobretot avui no m'acostés a cap embarassada ni cap nen i que en general no anés a llocs amb gaire gent, perquè es veu que sóc radioactiu. Sóc un perill nuclear amb potes. Per això ara no sóc al Palau com voldria.

Ja ho veieu, la promoció de professionals de la salut acaba tenint un padrí virtual perquè si el tinguéssiu a prop i us petonegés o abraçés com em ve de gust la vostra no seria una promoció gaire sana. Paradoxes de la vida. Ja us asseguro que no oblidaré aquest dia.

Però no us lliureu del meu sermonet.

Us volia dir unes quantes coses.

Que m'enorgulleix apadrinar persones que heu decidit tenir cura de les persones. Que aquí us reuniu un *dream team* de la vida saludable: infermeria, nutrició i fisioteràpia, els reis de la tranquil·litat i els bons aliments, els defensors de la *mens sana in corpore sano*, els especialistes en la cura global i integral. Un trident guanyador, de final de Champions.

En els últims mesos m'he fet president del club de fans de la infermeria. Perquè hi he trobat professionals de la paciència, mestres de l'acompanyament, persones que et miren als ulls i entenen que tenir cura és molt més que curar, que un malalt necessita tractaments però també un tracte personal, per una adequada gestió de les emocions i la moral i l'estat d'ànim.

En els últims mesos he investigat molt sobre dietes sanes. He entès que em convenen ous de gallines felices, i que el sucre i l'excés de carn vermella millor ben lluny. I he descobert la cúrcuma i el gingebre i el te verd i tota mena de bolets i d'algues. I miro d'aprendre a mastegar a poc a poc, a dormir tres hores després d'haver sopat, i busco vins negres ecològics pel Resveratrol.

En els últims mesos he decidit caminar molt a la muntanya, pujar i baixar escales. No com abans de ser diagnosticat, que agafava un taxi per anar al gimnàs a caminar sobre una cinta que no portava enlloc. He decidit reconciliar-me amb el meu cos i escoltar-lo, i aprendre a estimar els canvis que hi han suposat perdre el recte i guanyar una colostomia. El meu cos està en obres, és de segona mà, i agraeixo de tot cor l'esforç de tots els que m'ajuden a fer-hi reformes perquè sigui del tot habitable.

Per aquests tres motius, perquè necessito infermeres que em tractin com a persona sencera en una medicina que massa sovint ens fragmenta i ens trosseja per especialitats, perquè necessito experts en la dieta adequada per resistir els tractaments de químic i per millorar les meves

defenses, i perquè he de moure el meu cos amb harmonia per liderar la meva nova vida de forma activa, m'omple de goig ser padrí d'infermeria, de nutrició i de fisioteràpia.

I des de la meva experiència, curta però intensa, gens especialitzada però molt viscuda des de dins, m'atreveixo a donar-vos uns quants consells, a demanar-vos uns quants favors, en nom dels pacients que tindreu.

Sigueu entusiastes de la vostra feina, des de l'orgull de saber que quan la feu bé milloreu la qualitat de vida de les persones. I no hi ha feina més preciosa ni carregada de sentit que aquesta.

Sigueu artesans. L'artesà fa la feina ben feta pel gust de fer-la ben feta. No l'acaba fins que està ben acabada. L'artesà no es conforma amb un tros de realitat, té una mirada sencera, i no li serveix de res l'excusa que allò és culpa d'un altre o és assumpte d'un altre. El bon artesà dorm bé perquè quan acaba el dia sap què ha fet, i per a qui ho ha fet, i sap que ha fet tot el que estava a les seves mans.

Arregleu el món amb les mans. Sou persones d'acció, de pràctica diària. Conjugueu el verb "tenir cura" amb tota l'alegria.

Eduqueu els pacients, que ens dueu així però som impacients, en l'art de la paciència i de l'esperança. En una societat fragmentada i apressada i carregada d'ansietats, us toca educar persones en la prevenció, en la cura diària, en la feina de formigueta que acaba donant resultats.

I divertiu-vos. No perdeu el sentit de l'humor, l'alegria, la complicitat del somriure, les ganes de viure i d'ajudar a viure. La ironia que ens salva dels atacs de transcendència. Si sabeu ser feliços ens ajudareu a ser feliços.

Avui és un dia de celebració. No prengueu mal amb els tacons tan alts que us heu posat, que és millor que no us hagueu de curar els uns als altres. Agraïu als familiars l'ajut i suport que us han donat. I els familiars i amics, mostreu l'orgull de poder veure graduat algú que estimeu i que ha decidit dedicar-se al noble art de la prevenció i la reparació, al món de la vida saludable.

Us desitjo tranquil·litat i bons aliments. Us desitjo salut, és clar. I molta sort. I sobretot us desitjo bon humor.

El vostre padrí radioactiu.

Carles Capdevila